

Jak se lépe modlit - 3

- *mluví* **Andrew Wommack**

Co je modlitba

Andrew Wommack - A Better Way to Pray - 3 (Chicago 2009)

Překlad: nove-stvoreni.cz

Verze (build **01**) © 2016 nove-stvoreni.cz

[Licence](#): Creative Commons BY-NC-SA 4.0 International

Toto dílo je možné svobodně rozmnožovat/šířit za podmínek:

Uveďte autora – Neužívejte komerčně – Zachovejte licenci

Andrew Wommack - Jak se lépe modlit - 3 - Co je modlitba

Pokud jste zde dnes poprvé, nebo jste nějaké vyučování minuli, tak si sežeňte záznamy, protože potřebujete porozumět, co je modlitba. Mluvil jsem proti spoustě špatných věcí a jsem překvapen, že i přes moje vyučování je zde stále tolik lidí. Kolik z vás je zde dnes poprvé? Můžete zvednout ruce? Sláva Bohu. Je zde zhruba tolik lidí, jako zde bylo včera, takže jsem asi některé odradil, anebo mají něco jiného na práci. To je jedno, je ale důležité, abyste rozuměli tomu, co jsem mluvil předtím.

Dnes budu mluvit o tom, co je modlitba, a bude to tak jednoduché, že vám bude muset někdo pomoci, abyste tomu mohli špatně porozumět. A bude to tak jednoduché, že pokud si nedáte pozor, tak si budete myslet, že to je až moc jednoduché, že to musí být složitější. Ale pokud budete schopni porozumět a uvidět, co se vám budu snažit předat, tak vám to opravdu pomůže. Prvně to shrnu v kostce a potom to vysvětlím.

Věřím, že primárně je modlitba prostě obecnství s Bohem. Modlitba je o vztahu s Bohem. Jádro modlitby je vztah s Bohem a k tomu je modlitba určená. Je to prostě vztah s Bohem. A i když to zní opravdu jednoduše, tak víte, že většina lidí používá modlitbu k jiným účelům? Abych to ukázal, tak se vás zeptám: "Kdy se modlíte nejvíc?" Když jste zahrnání do kouta? Když jste zoufalí? Když máte problémy? Když něco potřebujete? Pokud byste se podívali, jaké knihy jsou v knihkupectví o modlitbě, tak vám garantuji, že drtivá většina vyučování o modlitbě je: "Jak udělat, aby vaše modlitby fungovaly", "Modlitby, které zmohou mnoho", "7 kroků jak mít vyslyšené modlitby", "Jak způsobit...", "Jak pohnout Bohem..." - a to všechno je o tom, že o něco prosíte a chcete něco přijmout. A prosba se v modlitbě může vyskytovat, Ježíš v Janovi 16 říká, že doposud jste v mém jménu o nic neprosili, prostě a bude vám dáno, aby vaše radost byla úplná. Bůh nás chce zaopatřit, a neříkám, že nemůžete o nic prosit, ale modlitba existovala mnohem dříve, než existovaly nějaké potřeby. Bůh s Adamem a Evou komunikoval každý den a měl s nimi obecnství. Bůh s nimi komunikoval. Dá se to říct i jinak.

Pokud byste vzali svoje modlitby, zamysleli se nad nimi a popsali je, tak modlitby většiny lidí vypadají jako: "Ó, Bože, je mi to tak líto, opět jsem Tě zklamal." Většina modliteb by bylo vyznávání hříchů a prosby za odpuštění, anebo by to byly prosby. "Ó, Bože, doktor mi řekl, že zemřu, uzdrav mě..." "Ó, Bože, potřebuji peníze, prosím pomoz mi!" "Ó, Bože, rozpadá se mi vztah..." "Bože, potřebuji tuhle práci, dal bys mi tuhle práci?" - To všechno jsou nějaké požadavky a prosby o něco. Jak by to vypadalo, pokud byste tyhle věci z modlitby vyřadili? Adam s Evou se nikdy takové modlitby nemodlili. Nikdy se nemuseli modlit za práci, nikdy se nemodlili za uzdravení, nemuseli se modlit, aby vycházeli s příbuznými, nemuseli se modlit za počasí, protože bylo dokonalé. Nikdy nepotřebovali žádné oblečení, nepotřebovali jídlo, všechno již měli zaopatřené. Nemuseli přikazovat démonům, nemuseli nic svazovat ani rozvazovat.

Takže pokud byste z modlitby vyřadili všechny ty prosby o věci, tak by Adam s Evou neměli co dělat. Neměli by důvod mít obecnství s Bohem. Ale oni se s Bohem setkávali a měli s Ním obecnství, měli s Ním vztah. Na počátku byla modlitba mnohem víc, než "Dej mi, dej mi, zaříd', chci, udělej, dej mi víc..." Modlitba je něco jiného. Ale garantuji vám, že pokud byste byli upřímní a objektivní, tak většina z vás se modlí víc, když mají problémy, a právě to je důvod, proč máte problémy. Protože modlitbu nepoužíváte pro vztah s Bohem, ale používáte ji jako prostředek, abyste Boha ohledně něčeho uprosili, abyste prosili za věci. Nepoužíváte modlitbu, abyste se s Ním prostě sdíleli, měli s Ním obecnství a znali Ho. Většina lidí se modlí, aby od Boha něco získala, nebo pokud to jsou opravdu duchovní lidé, takzvaní "vyspělí křesťané", tak se snaží získat něco pro někoho druhého, jsou to přímlovci, kteří se nutně nemusí modlit za své potřeby, ale pomáhají druhým, aby byly naplněny jejich potřeby. A opět - Adam s Evou nic podobného nedělali. Oni neměli za co prosit.

Představte si, že byste byli na pustém ostrově. Asi byste se mohli modlit, aby vás Bůh zachránil a pomohl vám odtud. Ale řekněme, že záchrana by nebyla možná, a protože jste na pustém ostrově, kde nikdo jiný není, tak tam není za koho se modlit, není z koho vyhánět demony, nemusíte s nikým vycházet, nemusíte se starat o zaměstnání, nemusíte se starat o nic. Modlitební život většiny lidí by se v takovém případě vytratil, protože většina lidí používá modlitbu pouze na prosení, aby Bůh udělal tohle a tamto... Dovolte mi říct - a říkám to v lásce, ale to mi připomíná dítě, které si jde po svém, opustí domov, dělá si svoje věci, skončí pod mostem, protože nepracuje, nic nedělá, je nezodpovědné, kouří trávu, promarňuje svůj život, a potom se chce vrátit domů a říká: "Pomoz mi! Co je to s tebou, proč nejsi dobrý rodič? Proč mě nezabezpečíš?" Takže své rodiče využíváte, pouze abyste něco získali, a zase se mohli vrátit k děláni svých věcí a ke svému životu, ale jakmile se dostanete do potíží, tak jste hned zpátky a chcete pomoci. Tohle u svých dětí nesnášíme a chtěli bychom jim vysvětlit, že to je o vztahu, ale že oni vás jen využívají.

Když moje děti opustili domov a nehledali Pána, tak jsem jim řekl: "Miluji vás a nemůžete udělat nic, abych vás přestal milovat, ale způsob, jakým žijete - horší by to už mohlo být, jedině pokud bych vás v tom ještě podporoval." Řekl jsem jim: "Nikdy vám nebudu pomáhat sloužit d'áblu. Pokud se chcete smířit s Bohem, pokud budete potřebovat pomoci, tak vám pomůžu sloužit Bohu, udělám pro to všechno, ale nebudu vám pomáhat sloužit d'áblu." Někteří lidé si myslí, že to je strašné, ale já si myslím, že to je zbožný přístup. Jde o to, že určitým způsobem se takto k Bohu chová většina z nás. Máte finanční problémy, protože jste nenásledovali Boží instrukce, nectíte Boha svými penězi, pokud něco trochu nevychází, tak prvně odstříhnete Boha, Bůh u vás není na prvním místě, nehledáte prvně Boží Království, děláte si svoje věci. A možná d'ěte, možná máte dvě nebo tři zaměstnání, a děláte všechno, co můžete, ale víte co? Nevěříte Bohu! Nenásledujete Boží instrukce, ale když jste v úzkých, když ztratíte práci, tak voláte: "Ó, Bože, pomoz mi prosím!" Tohle děláte to samé jako to dítě, které uteče z domu - uděláte všechno špatně, vrátíte se domů a chcete, aby vás z toho Bůh vysekal.

Nestaráme se o svoje těla, zneužíváme je, jíme nekvalitní potraviny, necvičíme, nic neděláme, a některé zdravotní problémy jsou sice způsobené něčím jiným, může na vás něco zaútočit a podobně, ale vždycky na tom máte svůj podíl - nezůstáváte ve Slově a Bible říká, že poslal svoje slovo a uzdravil vás, vysvobodil vás, a Slovo je zdravé pro vaše tělo, takže se na tom podílíte. Sledujete odpad v televizi, zaléváte to Kolou, a když vaše tělo selže, tak běžíte honem k Bohu: "Bože uzdrav mě!" a když vás neuzdraví, tak se na Něj naštmete. To je úplně jako případ toho dítěte, co si žije svůj život a pak se vrátí domů a stěžuje si: "Proč mě nemiluješ? Proč se o mě nepostaráš?" Víím, že mluvím velmi bez obalu, ale snažím se ukázat, že tohle je pro většinu křesťanů modlitba. Pro většinu křesťanů je to dopravní prostředek, aby Boha o něco požádali, a snaží se zjistit, jak můžou Boha manipulovat a dostat z Něj víc, ale sami nechtějí nic dát. Modlitba pro ně vůbec není o vztahu. A právě pro to mají všechny ty problémy.

Podívejte se do Zjevení 4. kapitoly. Popisuje se tam, co se právě teď odehrává v nebi. Takhle je to právě teď v nebi a vždycky to tak bude. Píše se tam o 24 starcích a čtyřech bytostech, a kdykoliv ty čtyři bytosti vzdají slávu, čest a díky Bohu, tak těch 24 starců vezme svoje koruny a hodí je před Boha. Dávají všechnu slávu a uznání zpět Bohu, padnou před Bohem a chválí Boha. Potom se zvednou, vezmou si své koruny a posadí se na své trůny. A je tam napsané, že ty bytosti chválí Boha bez přestání, dnem i nocí. *Zjevení Janovo 4:8 A ty čtyři bytosti měly každá po šesti křídlech dokola a uvnitř měly plno očí; a bez přestání, dnem i nocí, říkaly: "Svatý, svatý, svatý, Pán Bůh Všemohoucí, Ten, který byl a který je a který přichází."* ⁹A kdykoli ty bytosti vzdají slávu, čest a díky Sedícímu na trůnu, Živému na věky věků, ¹⁰padne těch čtyřadvacet starců před obličejem Sedícího na trůnu a klaní se Živému na věky věků a hodí své koruny před trůn - Takže ty bytosti neustále chválí Boha, nikdy nepřestanou, a protože nepřestanou, tak těch 24 starců neustále vrhá svoje koruny před Boha, padají před Ním a chválí Ho, pak se zvednou, sednou si a tohle se neustále dokola opakuje. V nebi se právě odehrává neustálá chvála. A ti starci říkají: Verš 11 "Jsi

hoden, Pane, přijmout slávu a čest i moc; neboť ty jsi stvořil všechny věci a pro tvou vůli/zalíbení trvají a byly stvořeny." Je tam napsané, že všechno bylo stvořeno a [stále] je, pro Jeho zalíbení. To znamená, že se nikdy nezměnil původní smysl, proč Bůh všechno stvořil. Bůh stvořil všechno - včetně mě a vás, pro své zalíbení.

Bůh vás stvořil pro vztah a vždycky vás miloval. Bůh vždycky miloval lidstvo a stvořil nás pro vztah s Ním. Sice když na svět přišel hřích, tak se spousta věcí změnila... Nemám čas to vysvětlit a doufám, že mi to prominete, ale církev je reakcí na hřích. Církev [ekklesia] jsou "vyvolaní" [[ne vyvolení]] lidé. Víte, že kdyby nebylo hříchu, tak by nebyli žádní vyvolaní lidé? Všichni by měli vztah s Bohem, nebyla by potřeba pro církev. A já 100% věřím v církev. Církev je Boží věc, je to Boží tělo, je to dobrá věc, ale v podstatě je výsledkem hříchu, protože původně žádná církev nebyla. Původně byli všichni lidé Jeho. Bůh ustanovil vlády a řekl, že pokud se někdo staví proti vládě, postavil se proti Božímu ustanovení. Takže vlády jsou dobrá věc, ale vlády nikdy neměly být zkorumpované.

Víte, že Bůh sice používá peníze, ale pokud bychom byli všichni ve stavu bez hříchu, tak by žádné peníze nebyly potřeba? Všichni by používali své dary a dávali druhým. Lidé by si navzájem pomáhali a peníze by neexistovaly. Spousta věcí, které jsou dnes běžné, existuje pouze kvůli pádu člověka. Ale máme jen pár věcí, které existovaly ještě před pádem. Manželství mezi mužem a ženou existovalo ještě před hříchem. Bůh je stvořil jako Adama a Evu, ne jako Adama a Pepu. Manželství existovalo už před hříchem a není reakcí na hřích. Manželství je jedna z mála věcí, kterou dnes máme, které existovaly, ještě když byl člověk bez hříchu. A další věc, kterou máme, je, že Bůh nás stvořil pro své zalíbení, měl s Adamem a Evou společenství za denního vánku a býval s nimi. Měl zalíbení ve svém vztahu s člověkem. A znovu vám chci připomenout, že Adam s Evou se neměli za co "modlit", neměli potřeby, neměli co vyznávat. Neměli nefunkční rodinu, která by je zraňovala... Mimochodem - Adama s Evou budete moct v nebi poznat podle toho, že jako jediní nebudou mít pupík. :D

Když byli Adam s Evou v ráji, tak s nimi nikdy nebylo špatně zacházeno, nikdy nebyli zanedbáváni, neměli žádný problém, klima bylo dokonalé, všechno bylo dokonalé, neměli žádné potřeby a neměli co dělat. Takže proč se vlastně setkávali s Bohem? Čtu to sice mezi řádky, ale věřím, že Bohu prostě děkovali: "Děkujeme ti Otče, že jsi stvořil takový krásný svět, děkujeme, že je všechno dokonalé." Věřím, že k Bohu přišli a říkali mu: "Hospodine, dneska jsme viděli tamto zvíře, které jsi stvořil, a bylo naprosto úžasné, bylo překrásné." Věřím, že přišli a říkali: "Tý jo, ten ptakopysk podivný, ten vypadá, jako by Ti zbyly různé části, dal jsi je dohromady a vzniklo z toho zvíře, je úžasný, nikdy jsme nic takového neviděli." Mluvili o východu slunce: "Byl překrásný.", mluvili o tom, že klima je dokonalé, květiny nádherné... Prostě měli obecenství s Bohem. A víte, co to bylo? Byla to modlitba? Ano modlili se - měli obecenství s Bohem, mluvili s Ním.

Snažím se ukázat, že modlitba je pro vztah s Bohem. A pokud byste měli s Bohem vztah, tak byste zjistili, že prakticky není žádná potřeba Ho o něco prosit. Neříkám, že byste nikdy o nic neprosili, ale bylo by to spíše výjimečné. Bůh vás stvořil pro obecenství s Ním. Proto nás stvořil - pro své zalíbení. Bůh vás miluje a Jeho láska k vám není závislá na vás, a nemiluje vás pro to, co pro něj můžete udělat, prostě vás miluje. Náboženství nám sice kalilo vodu, takže to spoustě lidí není jasné, a většina lidí si myslí, že Bůh nás stvořil a že nás možná toleruje, ale není z nás nadšený... Většina lidí má pocit, že se o ně Bůh nezajímá, že s nimi nechce být, že je nemiluje, že můžou být rádi, že je toleruje. Mnoho lidí si myslí, že Bůh jako stvořitel cítil zodpovědnost za binec, který zde na světě vznikl, takže přišel se spasením, ale to ještě neznámá, že vás má rád.

Ale víte co? Bůh vás má rád! Bůh touží mít s vámi skutečný vztah. A ano, chce zaopatřit vaše potřeby, ano, chce, abyste byli zdraví a aby se vám dařilo, chce, abyste byli šťastní a radostní. Ale chce vás mnohem víc, než jen vám dávat věci. Chce vás, chce s vámi mít opravdový vztah. Stvořil vás, abyste s Ním měli obecenství. A k tomu je modlitba. A věřím - sice to lovím ze vzduchu, ale můj

osobní názor je, že tak 95% modlitby by mělo být děkování: "Děkuji ti Otče... Miluji tě Otče. Děkuji ti za spasení, za další den, kdy můžu být s tebou. Děkuji Ti, že mě chráníš, že jsi mě zachránil od hříchu. Děkuji ti za mou budoucnost, že se nemusím bát ekonomické recese. Děkuji Ti, že Ty jsi můj zdroj bez ohledu na to, co se děje." A prostě Boha chválíte a máte s Ním obecenství. A pokud takto vypadá vaše modlitba, tak většinou už není potřeba o nic prosit. A já neříkám, že to všichni musí dělat, jako já. Jak jsem vám již včera večer říkal, toto není jediný způsob, jak se modlit, ani že jste z ďábla, pokud se modlíte jinak, ani že tohle je nejlepší způsob, jak se modlit. I já jsem stále v procesu a měním se. Ale víte co? Pro mě osobně už to bude asi přes dvě desítky let, co jsem Boha o něco prosil. Já Ho opravdu o nic neprosím, protože všechno už bylo zajištěno v Ježíši.

Pokud bych byl někdy nemocný, nebo tak něco, tak nebudu volat: "Ó, Bože, prosím uzdrav mě!" Víte, co bych udělal? Začal bych Ho chválit: "Otče, děkuji ti, že mě miluješ, že Ježíš mě miluje a že Jeho ranami jsem byl uzdraven. Děkuji Ti, že Ježíš nesl všechny moje nemoci a slabosti." Takže chválím Boha za tyhle věci a potom vezmu svoji autoritu a řeknu: "Ve jménu Ježíš, mám tu stejnou moc, která vzkřísila Krista z mrtvých, a nejenže mám tuto moc, ale mám také autoritu ji použít. Přísloví 18:21 říká, že život i smrt je v moci jazyka, takže teď ve jménu Ježíše mluvím smrt k této nemoci a promlouvám život do svého těla." Takže беру svoji autoritu a mluvím k hoře. Zítra o tom budu pravděpodobně víc mluvit, ale opět - neprosím, protože Jeho ranami jsem byl uzdraven, takže proč bych měl Boha prosit, když mě už uzdravil? Víte, já mám s Bohem vztah a dostal jsem se na místo, že Boha znám a mám s ním obecenství, a pokud proti mně něco přijde, tak Mu děkuji, že mě miluje, že už dopředu věděl, co budu potřebovat, a že to zaopatřil, ještě než se ta věc objevila. Bůh připravil zaopatření, ještě než se moje potřeba objevila. Bůh už to všechno udělal skrze Ježíše před dvěma tisíci lety. Byl jsem zachráněn už před 2000 lety, byl jsem uzdraven už před 2000 lety, byl jsem milován před 2000 lety. Takže Bůh mě teď neuzdravuje, ani nezachraňuje, to už udělal před 2000 lety, a já nyní pouze přijímám, co již bylo zapláceno. Takže když přijímám spasení, tak nemusím prosit: "Ó, Ježíši, prosím přijď a zemři za mě." Ježíš to už udělal, takže když slyším dobrou zprávu, tak ji přijmu a děkuji Mu za to. Vidíte to všichni?

Takže pokud s Bohem máte vztah - pokud Ho milujete a pokud Boží láska, radost a pokoj proudí ve vašem životě, tak vlastně nemáte potřebu Boha o něco prosit. Bůh vás miluje mnohem víc, než se milujete vy sami, a Bůh vás miluje mnohem víc, než jakýkoliv jiný člověk. Boží vůle ohledně vás je pouze dobrá. *Jeremiáš 29:11 Vždyť já znám úmysly, které s vámi zamýšlím, je Hospodinův výrok. Úmysly o pokoji a ne o zlu, abych vám dal budoucnost a naději.* Bůh vás miluje a má s vámi pouze dobré úmysly! Bůh na vás není našťvaný! A pokud byste tomu rozuměli a měli s Ním vztah, pokud by Bůh byl váš nejlepší přítel, tak byste Mu každý den děkovali. "Otče, děkuji ti, za nový den, kdy můžu žít. Děkuji ti, že žiji ve svobodné zemi. Děkuji ti za to, co máme..." A pokud byste Ho chválili za to, co [v Něm] máte, tak pokud vám potom doktor řekne, že zemřete, tak namísto, abyste se zhroutili jako domeček z karet a šli k Bohu: "Ó, Bože, to né, prosím, uzdrav měé." Pokud byste do Pána byli zamilovaní a znali Ho, pokud by všemohoucí Bůh byl vaším nejlepším přítelem, tak byste si mohli vzít příklad z apoštola Pavla. Apoštol Pavel říká: "Žít je pro mě Kristus a zemřít je ještě lepší a není pro mě lehké se rozhodnout, co je lepší, zda jít a být s Kristem, nebo zůstat zde." A říká, že pro vaše dobro zde zůstane, aby mohl sloužit lidem. Vidíte? Pokud byste měli vztah s Bohem a znali Boha tak důvěrně, jako ho znal apoštol Pavel, tak když vám doktor řekne, že zemřete, tak se těžko budete moct udržet, abyste ho s radostí neobjali: "Ó díky, díky, tohle je skvělé. Možná už půjdu za Ježíšem, anebo budu uzdraven. Ďábel utře, ať už to bude tak, anebo jinak, a budu slavit Boha." *- A radovali byste se bez ohledu na to, co se stane.

Ale protože nemáme vztah s Bohem, nemáme s Ním obecenství, a neradujeme se z Něj, tak když potom přijde problém, tak nemáme duchovní vnímání, držíme si tento život za každou cenu, máme tělesné smýšlení, ne věčné smýšlení, a neuvědomujeme si, že jednou budeme muset stejně všichni zemřít. Takže si tento život držíme a jednáme ve strachu, protože Boha neznáme. *Dokonalá láska vyháň strach ven [1. Janova 4:18]*, a ten, kdo se bojí, nedošel dokonalosti v lásce. Pokud se

bojíte zemřít, pokud se bojíte, že přijdete o místo v práci, pokud se bojíte, že se vaše manželství rozpadne, pokud se bojíte, že nebudete mít důchod, pokud se věcí bojíte, tak nechodíte v lásce, kterou pro vás Bůh zpřístupnil. Dokonalá láska vyhání strach ven. A celé to ukazuje na to, že náš "vztah" s Bohem je založen na "naplňování našich potřeb", a pokud jste opravdu "duchovní", tak se možná snažíte, aby byly naplněny potřeby někoho jiného, nebo jdete a pro Boha něco děláte. A z tohoto nikdy nemůže vzniknout zdravý vztah. Pokud jste jako náctileté dítě, které přijde domů, aby byly naplněny jeho potřeby, ale nechcete mít s rodiči vztah, nevážíte si jich, nemilujete je, neopětujete, pouze berete, pokud jste jako vysavač, a vysáváte z Boha všechno, co jde, ale už nic nedáváte zpět, tak to není láska, to není vztah. Modlitba je primárně o žehnání Boha, o milování Boha. To dělali Adam s Evou. "Otče, děkuji Ti za ten úžasný východ slunce, je to úžasný den. Děkuji ti, že můžu žít, že jsi stvořil takovýto svět. Děkuji Ti za tvoji dobrotu."

Lidi my můžeme Boha chválit za tolik věcí. "Díky, že jsi poslal Ježíše, díky, že jsi poslal Ducha Svatého, že jsi nás nenechal samotné." A pokud byste Boha chválili a uctívali, tak byste zjistili, že když přijde nějaký problém, tak vlastně o nic nejde, protože znáte všemohoucího Boha, takže vás to netrápí. Na tohle lidé obvykle reagují hrobovým tichem, jako právě vy. :D Někteří z vás si myslí: "Ale takhle se přece nedá žít?" Nesnažte se mě přesvědčit o něčem jiném, jak jsem už říkal, tak jsem už dvě desítky let Boha o nic neprosil. A víte, že měsíčně potřebujeme jeden a půl milionu dolarů, a přitom rozdávám spoustu materiálů zdarma? Dává vám to smysl? Víte, já na lidi netlačím, ani je k dávání nijak nemanipuluji, jak to dělá spousta jiných lidí, ale přitom nemám kvůli penězům bezesné noci, a neprosím Boha o peníze. Víím, že mě Bůh miluje a víím, že dělám, co mi Bůh řekl, takže by bylo divné, kdyby po mně chtěl, abych platil za to, co mi On řekl, abych dělal. Takže já si jen hlídám, abych dělal, co mi Bůh řekl, a potom je to Jeho starost, je to Jeho problém. A Bůh bude stejně vzhůru celou noc, takže Ho nechám, ať o tom přemýšlí, a jdu spát. Vůbec se o to nestarám ani nestrachuji. Kolik je to peněz, když se to rozpočítá? Denně potřebujeme každou hodinu 2 tisíce dolarů. To je spousta peněz. A nikdy se o to nestarám, nestrachuji, ani neprosím Boha o peníze. A víte, co uděláme, když máme málo peněz? Můžete se zeptat našich lidí - rozdáme lidem více. Protože Boží Slovo mě to naučilo a ve vztahu a obecenství s Bohem mi Bůh ukázal, že způsob, jak růst, je dávat. Pokud se dostaneme do finanční tísně, tak lidem pošlu zdarma CD. A neprosím je o peníze, prostě jim ho pošlu a požehnám je. A funguje to jako hodinky - když sejete, tak to roste. Je to jednoduché a je to snadný způsob života. Neprosím Boha o peníze, neprosím ho za věci. Bůh nás už požehnal úplně vším, co je.

Snažím se ukázat, že smysl modlitby je milovat Boha, mít s Ním obecenství a žehnat ho. A pokud byste se změnilí a přestali byste modlitbu používat k dosažení svých cílů, zaopatření svých potřeb, přestali byste od Boha věci požadovat a namísto toho byste Mu začali dávat a žehnat Ho, tak vám garantuji, že se vám nikdy nepovede dát Bohu víc, než On dá vám. Pokud Boha začnete žehnat, bude žehnat vás. Budete mít víc požehnání, víc radosti, víc pokoje, víc prosperity a víc zdraví, než jste kdy měli, když jste k Bohu přicházeli a snažili se Ho přimět, aby něco udělal. Bible v Deuteronomium 28 říká, že na vás všechny požehnání přijdou a dostihnou vás. Ale u většiny křesťanů to takto nevypadá - nevypadá to, že by je požehnání stíhala, protože většina křesťanů přijde na setkání s jazykem na vestě: "Přišel jsem, abych přijal požehnání..." A nemůžou ani popadnout dech, protože se honí za Božím požehnáním, a tohle už snad bude to místo, kde je Bůh požehná. Víte, namísto abyste se vy honili za Božím požehnáním, tak pokud začnete mít s Bohem vztah, budete s Ním mít obecenství a budete se s Ním sdílet, tak na vás Jeho požehnání přijdou a dostihnou vás. Pro tohle vás totiž Bůh stvořil - pro vztah s Ním. Akorát náboženství nám říkalo něco jiného.

Existují písně, nevím, zda jste někdy podobné zpívali, ale v církvi, ve které jsem vyrůstal, jsme zpívali píseň: "Narodil jsem se, abych sloužil Bohu, moje oči byly stvořeny, abych četl Slovo, moje nohy, abych chodil po Jeho cestách, moje ruce, abych pomohl druhým, narodil jsem se, abych sloužil Bohu." Na tom sice je něco pravdy, ale často z toho lidem vyplyne, že Bůh vás chce

používat, a jediný způsob, jak Bohu ukázat svoji lásku je pro Něj něco dělat. Takže lidé se pak snaží něco dělat. A dělání a práce se tolik zdůrazňuje, že skončíme jako lidské dělání, namísto lidských bytostí. A církev to nafoukla do takových rozměrů, že lidé jdou a nabízí Bohu svoje služby, snaží se pro Boha dělat různé věci, snaží se dělat tohle a tamto, ale nedávají Bohu sebe. Necítí se hodní, nemyslí si, že by Bohu stačilo, když Mu řeknou: "Otče, děkuji Ti, miluji Tě..." - "Ale to přece nestačí, Bůh chce, abych pro Něj něco dělal!"

Jednou jsem byl na jedné konferenci a jeden z řečníků tam prohlásil, že jediný důvod, proč jste naživu a na této zemi, je, protože Bůh pro vás má nějakou práci, protože pokud by vás chtěl jen žehnat, tak by vás vzal do nebe. Řekl, že jste zde pouze, protože pro vás Bůh má nějakou práci. A prohlásil přesně tohle: "Jediný smysl vaší existence je, abyste zasáhli život jiného člověka a přivedli ho k Pánu." A já sice rozumím, co tím chtěl říct, protože se máme sdílet s ostatními lidmi, ale když tohle prohlásil, tak ke mně Bůh zřetelně promluvil a řekl: "Určitě? A jaký byl potom smysl existence Adama s Evou?" Adam s Evou neměli koho přivést k Pánu, neměli demony, které by mohli vyhánět, neměli žádné letáky, které by mohli rozdávat, neměli komu svědčit. Víte, pokud používáte tu lidskou logiku, která je dnes tolik rozšířená - "Musím pro Boha něco dělat... Bože prosím, použij mě, použij mě..." - Bůh by měl radši vás, než vaše služby. A dám vám náповědu - pokud vás Bůh někdy získá, potom bude mít i vaši službu, vaši peněženku, úplně všechno. Pokud byste někdy opravdu dali Bohu sebe, tak potom všechno kdo jste a co máte, Mu bude patřit jako důsledek. Ale spousta lidí nabízí Bohu svoji práci v církvi i mimo, jsou ochotní dělat kde co, ale nedávají Mu sami sebe. Myslí si, jak se mocně modlí, jak svazují věci, jak se modlí za probuzení, jak se modlí za druhé lidi, aby něco přijali... Takto k Bohu přistupuje spousta lidí, ale Bůh přitom chce s vámi mít obecenství, nepotřebuje vaše služby. Bůh vás miluje!

Možná si někteří z vás říkají: "Nerozumím. Proč by jako Bůh chtěl být se mnou? Proč by se mnou chtěl trávit čas? Proč by se mnou chtěl mít obecenství? Vždyť ani já sám se nemám rád." Ale Bůh vás vidí jinak, než se vidíte vy. Obzvláště, pokud jste znovuzrození, protože potom jste ve svém duchu stejní, jako Ježíš, máte všechno Jeho moc a Bůh ve vás chce přebývat a chce s vámi trávit čas. A celý smysl našeho křesťanského života je mít s Bohem obecenství, oslavovat Ho a žehnat Mu. A tak by měla vypadat modlitba. "Otče, děkuji Ti, že mě tolik miluješ. Děkuji Ti, že jsi poslal Ježíše..." Někdo mě teď slyší a myslí si: "No já ale nemám Bohu moc za co děkovat." Když slyším něco takového, tak mám chuť lidem naliskat. Lidi! "No ale ty nevíš, jaké mám problémy!" - "Ne, ty neznáš svého Boha! Nerozumíš, že Bůh přišel z nebe a zemřel za tebe! Bůh poslal Ducha Svatého, můžeš Ho mít! Bůh už zaopatřil všechno, co kdy budete potřebovat." Bratři a sestry, nemáte si absolutně na co stěžovat! A je mi jedno, zda jste jednou nohou v hrobě, nebo po vás jde exekutor, Bůh vás miluje a na tom záleží! Všechno ostatní není důležité!

Lidi, pokud zemřu, tak půjdu a strávím v nebi věčnost s Bohem. A vyhrají v každém případě - ať už to vyhrají zde, nebo ne. Za to byste měli být vděční. "Ale ty nerozumíš, já se sotva držím, sotva vycházím..." - V nebi budou jen ulice ze zlata. Nebe bude úžasné. I kdybyste zde neviděli věci, i kdybyste neviděli prosperitu, tak můžete Boha chválit za nebe. "No, ale tenhle člověk o mně řekl tohle a tamten ještě něco jiného... Právě jsem dostal rozvodové papíry... Jak se můžu radovat?" Díky Bohu, že v nebi se lidé nebudou ženit ani vdávat! :D Díky Bohu, že On se s vámi nikdy nerozvede, Bůh vás nikdy neopustí, ani se vás nezřekne! Za to byste Ho měli chválit! "Děkuji ti Otče, že mi nedáváš, co si zasloužím." Můžete se radovat i uprostřed rozvodu, protože vaše radost není v okolnostech, ale v Něm. A garantuji vám, že bez ohledu na to, co proti vám přijde, tak vždycky máte důvod Boha chválit. A pokud byste k Bohu přicházeli a chválili Ho, milovali Ho, děkovali Mu, jak je dobrý, pokud byste si přestali stěžovat, jak se máte špatně, protože může být ještě hůř... Někteří z vás si myslí: "Ty neznáš moji situaci, už to nemůže být horší!" - Ale může. Mohla by z vás být třeba také hromádka popela! Měli byste být Bohu vděční, že nedostáváte, co si zasloužíte.

Jednou jsem takto mluvil na jedné konferenci našich služebníků a v první řadě seděl jeden můj dobrý přítel, Bob Nichols. Je to dlouhý příběh, ale jeho dcera Janet měla autonehodu, měla těžké zranění hlavy, záchvaty, upadla do kómatu a doktoři mu řekli, že její mozek je mrtvý. Byli jsme s Jamie u toho, když Bobovi doktor říkal, že jeho dcera je mrtvá, že ji musí nechat odpojit od přístrojů. Nikdy jsem neviděl nikoho, kdo by vypadal tak hrozně, jako Janet, a ještě byl naživu. Nevypadala ani jako člověk, bylo to smutné. Pastor Bob doktorovi odpověděl: "Rozumím, děláte, co můžete, ale my máme Boží Slovo, ona bude v pořádku." A odmítl nechat ji od přístrojů odpojit. Ted' už to bude 12 let. Janet je stále naživu, nepotřebuje žádné přístroje, je doma, chodí, sice ještě není normální - řekne sice občas pár slov, ale je stále v procesu. Doktoři říkají, že je mrtvá - že mozek nevykazuje žádnou aktivitu. A přitom se na vás podívá a občas řekne pár slov. Není to ještě dokonalé, ale je úplný zázrak, že je na tom tak dobře. Dvanáct let mají doma 24h denně neustálou ošetrovatelskou péči. Spousta lidí by v takové situaci mluvila o tom, jak je to špatné a podobně. Já jsem kázal, že v každé situaci můžete chválit Boha a pastor Bob se najednou postavil, hodil svoji Bibli na zem a říká: "Já už toho mám dost! Už to nevydržím!" A začal chválit Boha: "Děkuji ti Bože, že jsi takový dobrý Bůh!" Zde Boha chválí člověk, na jehož místě by si mnoho lidí stěžovalo, bylo v depresi, reptalo a mělo spoustu výmluv, proč nemohou Boha chválit. A on si nemohl pomoci, musel se postavit a chválit Boha. Někteří z vás tam také byli a viděli to.

Lidi, řeknu vám, že si nemáme vůbec na co stěžovat. Jen pokud budete znát Boha, tak už jen skutečnost, že všemohoucí Bůh, Král králů, Pán pánů, který má na starosti celý vesmír a na této planetě jsou miliardy lidí, kteří ho neustále o něco prosí a stěžují si, remcají, říkají Mu, že to dělá všechno špatně, dokonce někteří lidé Bohu říkají, že neexistuje. Děje se všechno možné, je zde 7 miliard lidí plus všichni andělé a lidé, kteří žili dříve, všechny možné planety - hádám, že Bůh má co dělat. Ale přesto všemohoucí Bůh slyší každé slovo, které řeknete, a když řeknete: "Miluji Tě.", tak je hned u vás a máte jeho plnou pozornost, jako byste byli jediný člověk, který existuje, a Bůh vás miluje a má s vámi obecnství. Všemohoucí Bůh vás miluje a vy Ho nemáte za co chválit? Ve skutečnosti na ničem jiném nezáleží! Pokud byste rozuměli, že Bůh vás prostě miluje, tak jste nadšení. Miluje mě všemohoucí Bůh! - To by mělo dostat každého. "Ale můj muž se se mnou rozvádí, nemiluje mě." Se vší úctou, no a co? Kdo je váš manžel nebo vaše manželka ve srovnání s Bohem? Někteří namítnou: "Tomu nevěřím, přece když procházíš takovými věcmi, tak ti musí být mizerně!" Víte co? Tohle ukazuje, že jste závislí na lidech. Já svoji manželku miluji a díky Bohu, že máme dobré manželství, ale i kdyby mě moje manželka nemilovala, tak bych se stejně radoval ze skutečnosti, že mě miluje všemohoucí Bůh. Nepřestal bych se radovat. A pokud se nemůžete radovat, tak Boha neznáte. Netušíte, jak moc vás Bůh vlastně miluje.

Bratři a sestry, snažím se ukázat, že Bůh nás stvořil pro společenství a obecnství s Ním, a pokud byste modlitbu používali ke společenství s Bohem, k děkování, žehnání, a vstoupili do vztahu s Ním, tak všechno ostatní vychází ze vztahu s Ním. Pokud byste přebývali v Boží přítomnosti, tak tam je plnost veselí. *Žalm 16:11 Ve tvé přítomnosti je plnost radosti, nekonečné blaho je po tvé pravici!* Pokud byste byli v Boží přítomnosti - a Bůh je s vámi přítomný neustále, ale vy nejste vždycky přítomní s Ním. Vaše mysl není vždycky upevněná v Něm a neuctíváte Ho. Ale pokud byste měli svoji mysl upevněnou v Něm, tak vás bude střežit dokonalým pokojem. [Izaiáš 26:3] Nikdy, nikdy a vůbec nikdy byste nebyli skleslí. Zrovna dnes jsem to někomu říkal - už je to 41 let, co jsem byl naposledy skleslý. A to jsem prožil mnoho těžkých věcí, ale za posledních 41 let jsem nebyl nikdy deprimovaný. A víte proč? Protože mám vztah s Bohem, protože přebývám v Boží přítomnosti a v Boží přítomnosti je plnost radosti a v Jeho pravici je věčné blaho. Pokud máte depresi a jste skleslí, tak nejste v Boží přítomnosti, nemilujete Boha, nejste ve společenství s Ním a nemyslíte na to, co On udělal. Někdo namítne: "Ale ty nerozumíš, já mám chemickou nerovnováhu v mozku." - Ne, nejste v Boží přítomnosti! Tam není napsané "v Boží přítomnosti je plnost radosti, s výjimkou pro ty, kteří mají chemickou nerovnováhu..." Řeknu vám, že máme milión a jednu výmluvu, ale podstata je, že pokud jste ve vztahu s Bohem, tak vás nic jiného nezajímá a nemůže ovlivnit.

Já jsem měl 23. března 1968 setkání s Bohem a shrnuto - Bůh mi ukázal, že mě miluje. Byl jsem 4 a půl měsíce v Boží přítomnosti a naprosto jsem věděl, že mě Bůh miluje. Nevěděl jsem sice, proč mě Bůh miluje, protože sám jsem se neměl rád, nebyl jsem milování hodný. Ale Bůh mě miloval a úplně mi to změnilo život. Okamžitě ze mě byl šílený fanatik. Svědčil jsem všemu, co se hýbalo. Lidé pořádají semináře a snaží se druhé naučit, motivovat, odsuzují je, aby je k něčemu přinutili. Zpívají se písně, jaký to bude trapas, když přijdu do nebe a ukáže se, že jsem nikoho k Pánu nepřivedl. A víte, co to všechno je? To je sebeláska, protože se o sebe bojíte, bojíte se, co si o vás lidé budou myslet. A lidé používají sobeckou motivaci, aby odsuzovali a manipulovali s druhými. Stačilo by, abyste získali zjevení, jak moc vás Bůh miluje, a nikdo vám nebude muset nikdy říkat, abyste svědčili, nebo jak máte svědčit a sdílet se s lidmi. Boží láska vás bude pohánět a zavazovat. Stejně je to s malými dětmi. Vůbec jim nemusíte říkat: "Běž a řekni všem svým kamarádům, jak úžasný je tvůj táta, že ti dal takový pěkný dárek. A běž a řekni jim, že tvůj dárek je dražší, než ten jejich, ať se cítí špatně." - Tohle jim vůbec říkat nemusíte. Právě naopak - musíte jim říct, ať druhé neshazují, protože zrovna mají nejlepší kolo na ulici. Pokud byste opravdu věděli, co pro vás Bůh udělal, pokud byste opravdu věděli, jak moc vás Bůh miluje, tak by vám nikdo nemusel říkat, abyste někomu svědčili a vůbec byste se nebáli reakcí lidí a odmítnutí, protože jste již přijatí všemohoucím Bohem.

Pokud byste měli vztah s Bohem, tak by vám bylo úplně jedno, co si o vás lidé myslí. Neříkám, že by se vám všechno líbilo, asi by s vámi bylo něco špatně, pokud by se vám líbilo, že vás lidi nemají rádi, ale byli byste namíště, kdy byste přikládali mnohem větší důležitost tomu, jak vás vidí Bůh a co si o vás myslí On. - Pokud mě Bůh miluje, tak co na tom, že nějaký člověk ne? Jednou za mnou přišel jeden muž a začal mi číst "Riot Act". Přerušil jsem ho a říkám mu: "Počkat, kdo zemřel a udělal z tebe Boha?" A on se ptá: "Cože?" Odpověděl jsem mu: "Podívej, respektuji tě, ale ve srovnání s Bohem - Bůh mě miluje a mně je celkem jedno, co si o mně myslíš." Mě je celkem jedno, co si o mně myslíte. Pokud sem přijdete a plivnete mi do tváře, už se mi to stalo, a víte co? Nebude se mi to sice líbit, ale nebudu kvůli tomu celou noc vzhůru. Bůh mě miluje, a pokud mě nemilujete vy, tak je to váš problém. ;) Co zde říkám, je vzácné jako slepičí zuby. Spousta z vás si říká: "Tomu nevěřím!" Víte proč? Protože ve skutečnosti nemáte Boží lásku a nikdy jste neporozuměli, jak moc vás Bůh miluje. Ale Bůh vás šíleně miluje! A pokud byste tomu porozuměli, tak budete jako v bublině.

Po té zkušenost s Bohem mě odvedli a poslali do Vietnamu. Ale já jsem byl tak zamilovaný do Boha, a byl jsem si tolik vědomý Boží lásky, že jsem si vůbec neuvědomoval, co se dělo. Byl jsem prostě v Bohu a to mi dalo proti věcem imunitu. Vzpomínám si, když mým dětem bylo 21 let, tak jsem si pomyslel, jak by to s nimi asi dopadlo, kdyby je odvedli a poslali do Vietnamu, kde na vás lidé stříleli a snažili se vás všemožně zabít. Snažil jsem se představit si, jak by to přežili, a uvědomil jsem si, že co jsem prožil, byl absolutní zázrak. Byl jsem uprostřed bojů, měl jsem být několikrát zabit a to v jediném dni, a přitom jsem neměl žádný strach. Dokonce jsem se tehdy modlil, abych zemřel, protože jsem chtěl zemřít a být s Ježíšem.

Vzpomínám si, že jsme jednou byli na základně palebné podpory, byl to prostor na kopci velký jako polovina této místnosti a bylo tam namačkáno 120 lidí. Bylo to přes šedesát kilometrů od nejbližší americké základny a útočil na nás nepřítel. A ten prostor, který byl menší než polovina tohoto sálu, dostal během několika hodin 170 přímých zásahů z minometu. Byli jsme pod těžkou palbou, mohli jste vidět záblesky výstřelů ze zbraní nepřítele, jak postupovali na ten kopec. Měl jsem svoji pušku namířenou a čekal jsem, až se někdo dostane na dostřel, a víte, co mi šlo hlavou? Říkal jsem si: "Skvělé, dneska už by to mohl být ten den, kdy se s tebou Bože setkám. Dneska by to mohlo vyjít." A přemýšlel jsem o tom a byl jsem tak nadšený, a modlil jsem se za ty Vietnamce: "Bože, tihle lidé Tě neznají, smiluj se nad nimi. Dej se jim poznat." A přimlouval jsem se za lidi, které jsem byl připraven zabít. Díky Bohu jsem nemusel nikoho zabít, ale pokud by se někdo dostal na dosah, tak bych je zastřelil, to jen abyste věděli, co se mi honilo hlavou.

Dvacet let po té jsem byl v Chicagu a jeden muž mi dal knihu, která obsahovala 12 svědectví z Vietnamu, a jedno svědectví bylo jeho. Chtěl, abych si to přečetl, ale já jsem nikdy neměl zájem o Vietnamu něco číst. Ale tu knihu mi podepsal a věděl jsem, že se mě na ni další den zeptá. Takže jsem si potom na hotelu přečetl jeho příběh, a byl mocný, takže mě to zaujalo a nakonec jsem přečetl všech 12 příběhů. Tři lidé byli ve stejném oddílu a dva z nich tam sloužili ve stejnou dobu, jako já, a věřím, že jeden byl také při tom útoku na základnu palebné podpory. Nebyli tam podrobnosti, ale znělo to přesně jako ta událost. Ten člověk to ale popisoval z pohledu nevěřícího a mluvil o strachu, a ten strach popsal takovým způsobem, že když jsem si o dvacet let později uvědomil, čím jsem prošel, tak na mě ten strach přišel. A mě došlo, že sem si tehdy vůbec neuvědomoval, co se dělo, protože jsem byl tak zamilovaný do Pána, že jsem se pomalu musel držet, abych tam nevyskočil a nenechal se zastřelit.

Neměl jsem tehdy vůbec žádný strach. A víte, co za to mohlo? Prostě jsem byl zamilovaný do Boha a věděl jsem, že mě Bůh miluje. A svědčím vám z osobní zkušenosti, že když se do Boha zamilujete a Bůh je pro vás ten první a jediný ve vašem životě, tak na ničem jiném nezáleží. Prostě na ničem jiném opravdu nezáleží. A přesně toto vidíte i v Bibli. Pavel a Silas byli v 16. kapitole Skutků vhozeni do Filipského žaláře, byli zbiti, měli rozbitá záda, a o půlnoci začali zpívat a chválili Boha. Byli ve vězení, neměli tam světlo, lidé kolem měli různé nemoci, byly tam krysy, výkaly, byla to hrozná situace. Bolely je záda, ruce a nohy měli v kládě, ale zpívali a chválili Boha. Jsou lidé, kteří zpívají, protože to je přece "zbraň proti ďáblu", takže zpívají naštvaní na ďábla, a bojují tak s ním. Ale v momentě, kdy by se situace změnila, tak okamžitě přestanou, protože ve skutečnosti nechválili Boha, ale chválili, jen aby něčeho dosáhli. Ale zde je úžasná věc. Pavel a Silas o půlnoci zpívali a chválili Boha, nastalo zemětřesení a všichni vězni byli osvobozeni, spadly jim řetězy a otevřely se jim dveře. A úžasné je, že i když byli osvobozeni, tak tam zůstali a nepřestali chválit.

Naskýtá se myšlenka - Pavel a Silas nezpívali a nechválili Boha, aby něco získali! Oni opravdu chválili Boha! Skutečně Boha milovali! A i když byli osvobozeni, tak ve vězení zůstali a byli stále stejně šťastní, jako předtím. Většina z nás nic podobného nezná. Většina z nás dělá tolik náboženských věcí, aby z Boha něco vyždímali, lidé dělají chvály, čtou Bibli, ale všechno to je za účelem něco od Boha získat, nebo Ho nějak uspokojit, ne protože by Boha opravdu milovali a chtěli porozumět, jak moc nás miluje. Tolik věcí děláme se špatnou motivací. Tolik našich "modliteb" není vůbec upřímných. Je to jen manipulace a pokoušení se přimět Boha, aby něco udělal, a pak se divíme, proč to nefunguje. Pavel a Silas opravdu milovali Boha a nezpívali pro to, aby byli osvobozeni, protože když byli osvobozeni, tak tam stejně zůstali. Jejich radost nebyla závislá na okolnostech a měli úplně stejnou radost, ať už byli zavření v kládě, nebo byli svobodní.

Jednou jsem vzal sebou jednoho pastora do Rumunska, byli jsme tam dva měsíce po svržení komunistického režimu. Byl jsem první, kdo v Rumunsku kázal v komunistickém kulturním domě. Všude byli obrovské plakáty s Marxem a Leninem a přes jejich obličaje byl plakát "Evangelista Andrew Wommack". Byl jsem první Američan na tom místě, likvidovali jsme obrázky Marxe a Lenina a byl to skvělý čas. Kázal jsem tam a děly se tam skvělé věci. Byli jsme u jednoho manželského páru, oni byli vězněni, biti, vypnuli jim elektřinu, prožili zimu tak, že měli centimetrovou vrstvu ledu na stropě, na stěnách i na podlaze. Jejich dcera byla kvůli víře bita od druhých. Přivezli jsme jim 2 párky a trochu sýra a pro ně to bylo veškeré maso a sýr, které za ten rok viděli. Přemohlo je to a rozplakali se. Jedli jenom chleba se sádlem, někdy se škvářeným sádlem. Jejich jídlo bylo třikrát denně prasečí sádlo na chlebu. Oni zažili problémy a prošli utrpením, které Američanům nikdy ani na mysl nepřišlo.

Ceaușescu byl mrtvý, ještě neměli novou vládu, a ten pastor, který byl se mnou, říká: "Musíme je naučit Slovo, musíme jim ukázat, jak na věci, jak žít lepší život a podobně." - Mluvil ale jen o fyzických věcech. A já jsem ho zastavil a říkám mu: "Tito lidé jsou šťastnější, než jsi kdy v životě byl šťastný ty." Ten pár, u kterého jsme byli, pro nás pašoval Bible a já jsem se jich zeptal: "Proč jste

toho ještě za komunizmu nevyužili k útěku? Spousta lidí by vám pomohla, proč jste neodešli?" A ona odpověděla: "Vy Američané, vy si myslíte, že abychom byli šťastní, tak musíme mít jídlo, že musíme mít doma teplo, že musíme mít oblečení a podobně. Já jsem tak šťastná, kde zrovna jsem, proč bych šla někam jinam? Pokud bychom odešli, kdo by zde lidem sloužil?" Říkala: "Člověče, já jsem v Pánu tak šťastná!" A já jsem toho pastora tehdy zastavil a řekl jsem mu, ať je nechá na pokoji, ať se z nich nesnaží dělat Američany a nesnaží se je přesvědčit, že nyní potřebují svoji životní úroveň zlepšit. Oni byli v těch špatných situacích mnohem šťastnější, než kdy byla většina z nás. Víte proč? Kvůli vztahu s Pánem.

V Bibli Pavel říká, ať nemáte problémy s tím, zda jste otrok, nebo svobodný, ať chválíte Pána. Dnes by spousta lidí křičela: "Jaká nespravedlnost!" A Bůh určitě otroctví neschvaluje, Bůh otroctví nestvořil. Ale víte co? Je jedno, zda jste otrok, nebo svobodný. Víím, že toto dnes většina lidí nechce slyšet, protože tolik dáme na vnější věci. Ale garantuji vám, že v 18. století byli otroci, kteří byli mnohem šťastnější, než jsou dnes jejich potomci. Protože oni měli vztah s Bohem, a jejich vztah s Bohem sahal mnohem dál, než sahá vztah jejich potomků. A přitom jejich potomci jsou na tom po mnoha stránkách mnohem lépe, ale spousta jich žije mizerně, jsou nemocní, jedou v drogách a ve všem možném. Takže to nezáleží na vašich vnějších podmínkách. Lidi neničí tlak, který je z venčí, ale hroutí se kvůli vakuu, které mají v sobě.

Když jsem byl v šesté třídě, tak náš učitel zahřál asi 3 litrovou plechovku nad kahanem, potom na ni dal víčko a postavil ji na stůl přímo přede mnou. Seděl jsem tehdy v první řadě. Dal tu plechovku na stůl a pokračoval ve výuce. A všechny nás překvapilo, co následovalo. Když zahřejete plechovku, tak se horký vzduch rozpíná, a když potom chladne, tak se vzduch smršťuje a vytváří se tam podtlak. Takže aniž by se té plechovky někdo dotkl, tak se před našima očima začala bortit, jako by do ní někdo mlátil. Skončila úplně zničená atmosférickým tlakem. Na mě to udělalo dojem a nikdy jsem to nezapomněl. A Bůh ke mně mluvil, že právě tohle je dnes problém. Všichni mluví o tom, jaké dnes máme tlaky, ale tlak, který je dnes, je úplně stejný, jako byl před tisíci roky pod Římskou nadvládou. A dokonce vnější projevy nejsou ani tak špatné, jako byly tehdy. Takže problém není tlak z venku, ale problém je skutečnost, že v sobě máte prázdno, vakuum, které způsobuje, že se pod tlakem bortíte.

Lidé říkají: "Děti jsou dnes vystaveny mnohem většímu tlaku, je tolik věcí.. Je to opravdu špatné, protože jejich kamarádi mají boty, které svítí, když došlapují, a oni je nemají." A protože je neměli, tak tím pak ospravedlňují, že jsou z nich násilníci a vrazi. Všichni jejich přátelé mají džíny podle poslední módy a podobně? Tohle není žádný tlak! Víte, co je tlak? Máme v Anglii přítele, jmenuje se Bob Barker, a za druhé světové války byl jako dítě evakuován. Vzali tehdy z měst všechny děti do určitého věku a dali je někam na venkov. A jeden nebo dva roky žil Bob ze 100 dalšími dětmi ve stanech někde v polích a dospělí se tam jen občas ukázali, aby zkontrolovali, co se tam děje. Tohle je tlak. Ale nemít džíny podle poslední módy, nebo nemít poslední PlayStation, tak tím jste jako zneužívání? To není vůbec žádný tlak. Vypadá to jako tlak, protože naše děti jsou dnes tak povrchní a myslí si, že na těch věcech záleží.

Lidi, snažím se vám říct, že pokud se zamilujete do Pána... Pokud vás Bůh miluje, a On miluje každého z vás, a je mi úplně jedno, co jste udělali. Možná se cítíte, že vás Bůh nemiluje, ale já vám ve jménu Páně říkám, že Bůh vás miluje. A pokud získáte zjevení, jak moc vás Bůh miluje, tak by vám nezáleželo na tom, zda žijete v domě za milióny, nebo zda řídíte nejhezčí auto a každý vám padá k nohám, kamkoliv přijdete, nezáleželo by vám na tom, jaké jsou okolnosti. Pokud jste milováni Bohem, tak na ničem ostatním nezáleží. A pokud byste tomu opravdu porozuměli, tak namísto abyste svůj modlitební život používali k prosení a přemlouvání Boha, ke stěžování si a remcání, tak byste k Němu začali přicházet, milovat Ho, děkovat Mu, a jakmile to uděláte, tak se dostanete do bubliny - stejně jako jsem to prožíval ve Vietnamu. Lidé po vás mohou střílet, ale o nic nejde. Pokud zemřete, tak budete s Ježíšem! To přece zpíváme, ne? "Až se dostanu do nebe, to bude

den... Jaký slavný to bude den..." A když vám doktor řekne, že tam jdete, tak se rozpláчете? Pokud byste opravdu věřili, tak se dostanete na místo, kdy vás to nemůže nijak ovlivnit, protože věříte Bohu.

A víte ještě co? Když začnete chodit v radosti, tak Bible říká, že radostné srdce je nejlepší lék. Lidé přikládají velkou důležitost jídlu, cvičení, a to sice zdraví ovlivňuje, ale správná strava a cvičení ovlivňují vaše zdraví maximálně z 20%. Víte, co je zbylých 80-90%? Ctěte svoje rodiče, abyste byli dlouho živi a dobře se vám vedlo na zemi, radostné srdce působí jako lék, uvrhněte všechnu svoji starost na Něj, neboť On se o vás stará, pokud budete mít svoji mysl upevněnou v NĚm, tak vás bude střežit dokonalým pokojem. Tyto duchovní a emocionální věci jsou 10x důležitější než všechno vaše cvičení a dieta. Stali se z nás humanisté. Dokonce i v církvi se nyní dbá na přirozené věci, pro všechno se hledají přirozené důvody, a lidé se snaží řešit všechno přirozenou cestou. Ale říkám vám, že život je v Pánu, v NĚm žijeme, hýbáme se a přebýváme. A pokud budete přebývat v Boží přítomnosti, tak budete prosperovat, budete úspěšní a zdraví. Pokud jste v depresi - Bible říká, že ubitý duch vysušuje kosti. Lidé mají různé problémy a nemoci a může za to jejich hořkost, remcání, zármutek a smutek. Dokonce i medicína vám řekne, že tyto věci váš imunitní systém oslabují a ubližují vám.

Říkám vám, že pokud byste byli v Boží přítomnosti, tak máte plnost radosti a po Jeho pravici nekonečné blaho. A pokud byste se radovali a využili toho, co vám bylo dáno, tak budete zdravější, bohatší, a lidé vás také budou mít radši, když budete radostní, než když remcáte, stěžujete si a jste otravní. Amen? Všechno by fungovalo lépe. A dobrá zpráva je, že Bůh nás miluje mnohem víc, než si uvědomujeme, akorát jsme modlitbu překroutili na něco, co používáme jako páčidlo na Boha, abychom Ho nějak ovlivnili. Ve jménu Ježíše udělej prosím tohle, tamto... Spěcháte k Němu, když máte problémy a chcete po NĚm, aby vás z nich vytáhl, ale nikdy s Ním nemáte společenství a nemilujete Ho pro to, kdo On je.

Moje žena Jamie jednou udělala kreslený vtip. Bylo tam malé dítě, které se modlí a zároveň tam bylo vidět, co se děje v nebi. A to dítě říká: "Otče, já po Tobě nic nechci, jen Ti chci poděkovat za skvělou rodinu a nádherný den." A v nebi andělé zvoní a volají: "Všeho nechte, právě někdo Bohu jen děkuje a o nic neprosí!" A celé nebe se raduje a veselí. Není moc lidí, kteří Boha uctívají, protože je hoden uctívání. Lidé ho chválí, aby něco získali. Je to jako s dítětem, které přijde: "Tati, mami, já vás opravdu tak miluji." A vy se ho zeptáte: "A co chceš tentokrát?" Protože vám říkají, že vás milují, jenom když něco potřebují, takže vás tím zpracovávají, aby z vás něco dostaly. A takto jedná spousta lidí i s Bohem. Slouží mu svými rty, ale jen natolik, aby Ho uspokojili a jejich prosba byla naplněna. Ale vy se potřebujete dostat na místo, kdy to není o tom, co pro vás Bůh může udělat, ale kdy Boha začnete opravdu milovat. A pokud byste takto začali Boha chválit, stali byste se závislí na milování Jeho samého tímto způsobem. Nevím jak to vysvětlit, ale když začnete Bohu dávat a milovat Ho, tak Bůh přebývá ve chválách svého lidu. Když dáváte Bohu, tak jste požehnání, ve vašem životě je Jeho radost a pokoj, a jste tolik šťastní. Víra pracuje skrze lásku, mluví o tom Galatským 5:6, a jakmile porozumíte, že vás Bůh miluje, tak vaše víra půjde až nad střechu a budete schopní křísit mrtvé, otvírat slepé oči, a podobně, a nebude to žádné vaše úsilí, nebudete s tím zápasit. Celý křesťanský život má plynout ze vztahu s Bohem. Ale namísto toho většina lidí modlitbu používá, aby od Boha něco získali, nebo Bohem nějak pohnuli, aby něco udělal. A právě proto jejich modlitba není produktivní.

Tohle sice nebylo všechno, co modlitba je, ale řeknu vám, že tohle radikálně odlišné, od toho, co většina lidí dělá. A co jsem teď mluvil je tak jednoduché, že by vám někdo musel pomoci, abyste tomu nerozuměli. Někteří si možná myslí, že na tom musí být něco víc, ale já vás vyzývám, abyste prostě začali Boha milovat, abyste k Němu začali přicházet a děkovali Mu, abyste začali děkovat za věci jako je krásný východ slunce, že můžete žít a podobně. Víte, že pokud jste nevděční, tak odměnou je vám deprese? Takovou cenu platíte za nevděčnost. Pokud jste deprimovaní/v depresi,

tak nejste vděčný člověk. Není to kvůli tomu, co se vám přihodilo, nejsou to vaše hormony, je to nevděčnost. Pokud byste Bohu začali děkovat, že věci jsou tak dobré, jak jsou, tak vám garantuji, že byste zjistili, že vše začne fungovat lépe a byli byste vysvobozeni z deprese. To je pravda.

Takže dnes večer vás vyzývám, abyste modlitbu začali vidět jako společenství s Bohem a začali Boha žehnat, začali Ho milovat. "Otče, nic nechci, prostě Tě miluji!" Může být chvíle, kdy o něco budete prosit, ale to není to hlavní. "Otče, prostě tě miluji, děkuji, že jsi dobrý Bůh! Děkuji ti, že mě miluješ!" Pokud byste začali mít s Bohem obecenství, začali Mu děkovat, tak by ve vašem srdci povstala víra, pomazání, radost, pokoj a hojnost lásky, začala by vám fungovat víra, a vůbec - začalo by fungovat všechno ve vašem životě. Změnil by se váš celkový pohled na život. Bratři a sestry, co jsem dnes mluvil je důležité. A je to tak jednoduché, že to někteří lidé minou, ale je to hluboké.

Někdo řekne: "Modlil by ses prosím, aby mě Bůh miloval? Modlil by ses, abych cítil Jeho lásku?" Ne, nebudu se modlit, protože Bůh vás miluje. Problém není s Bohem, problém není, že by vás Bůh nemiloval. Problém je, že my jsme tak zaměstnaní vším ostatním a naše mysl myslí na milión jiných věcí, že prostě nejsme zaměřeni na to, jak moc nás Bůh miluje. Pokud necítíte Boží lásku, tak to není proto, že by vám Bůh svoji lásku nedával, ale protože vy ji nepřijímáte! Takže prostě musíte začít přijímat vírou. "Otče, já to sice necítím, ale na základě tvého Slova vím, že mě miluješ! Děkuji Ti, že mě miluješ, děkuji ti za tohle..." A začněte Mu prostě děkovat, a garantuji vám, že budete prožívat Boží lásku, tak to funguje. Přestaňte si stěžovat. Měli byste si dát 24h půst, ne od jídla, ale od prosení, škemrání a remcání. Rozhodněte se: "Bože, nebudu si na nic stěžovat, nebudu remcat, budu tě 24h chválit." Bůh určitě udělal dost na to, abyste si mohli vyhradit 24h a být jen vděční a chválit Ho. Věřím, že pokud to uděláte, tak po 24h budete tak požehnaní, že už se pravděpodobně ke starému způsobu modlitby nikdy nevrátíte. Chvála Bohu!

Dovolte mi opět se zeptat. Je zde dnes někdo, kdo není znovuzrozený? Možná jak jsem popisoval vztah s Bohem, tak jste si uvědomili, že pokud vás Bůh opravdu tak miluje, tak mu chcete dát svůj život a přijmout Ho jako svého Pána. Pokud jste se nikdy Bohu nevydali, tak se dnes potřebujete znovu narodit. A když se znovu narodíte, tak potom potřebujete přijmout křest Duchem Svatým. Mohl bych vám teď hodinu mluvit o Duchu Svatém, že On oslavuje Ježíše, že nám dává, za co se modlit... Pokud chcete oslavovat Ježíše a děláte to sami ze sebe, tak se vám to nikdy nepovede. Potřebujete moc Ducha Svatého, abyste Boha mohli opravdově uctívat v duchu a v pravdě. Křest Duchem Svatým je životně důležitý a Bible říká, že když se modlíte v jazycích, tak vzdáváte díky správně. Protože obcházíte všechen zmatek, pochyby a divné věci, které jsou ve vašem mozku, a mluvíte k Bohu přímo ze svého ducha. Řeknu vám, že mluvení v jazycích je jako otevření kohoutku, aby Boží moc mohla téct. Mluvení v jazycích je mega důležité. Takže pokud nejste pokřtěni Duchem Svatým a nemluvíte v jazycích, tak to potřebujete. Garantuji vám to.

Možná si někteří z vás říkají: "Ale mě učili proti mluvení v jazycích!" Já vám říkám, že mluvení v jazycích je součástí přijetí křtu Duchem Svatým. A pokud jste dneska přijali něco z toho, co jsem říkal, tak to všechno jsem přijal, protože jsem přijal křest Duchem Svatým a mluvení v jazycích. Takže pokud se vám líbí ovoce, budete se muset smířit s kořenem, který to ovoce vyprodukoval. Říkám vám, že křest Duchem Svatým a mluvení v jazycích je toho důležitou součástí.

Je zde někdo, kdo ví, že se potřebuje znovu narodit a být pokřtěn Duchem, nebo někdo, kdo je znovuzrozený a potřebuje křest Duchem Svatým a mluvení v jazycích? Chci se za vás modlit a pomoci vám přijmout.